

NĚKTERÉ ROZUMOVÉ CESTY K POZNÁNÍ BOŽÍ EXISTENCE

Posláním křesťana je kromě zdravého lidství i upřímné prožívání vztahu k Bohu a svědectví o víře. Svědčit však můžeme jenom o tom, co známe.

Máme svědčit o Bohu. Ale dá se opravdu nějak poznat, že Bůh skutečně existuje? Kolik lidí dnes říká jako kdysi apoštol Tomáš: "**Dokud neuvidím, neuvěřím.**" Chtěli by Boha vidět, měřit, vážit, rozebrat. Ale Písmo svaté nás učí, že **Bůh je Duch!** Avšak i když si na Boha nemůžeme sáhnout, to ještě neznamená, že Bůh není. Přece nebude řezník tvrdit, že neexistuje atom, jenom proto, že ho v tom kusu hovězího nevidí! A tak co s člověkem, který tvrdí, že věří jenom tomu, co vidí a co si může vzít do rukou? Má šanci poznat, že Bůh opravdu existuje? **Písmo svaté to říká jasně:**

Mdr 13,1: "Nicotní jsou všichni lidé, kterým nebylo dáno znát Boha. Ze všeho dobrého, co mají před očima, nedokázali poznat toho, který je, a z pohledu na dílo nerozpoznali Tvůrce."

Řím 1,20: "Co je u Boha neviditelné - jeho věčná moc a jeho božské bytí - to je možné už od začátku světa poznat světlem rozumu z toho, co stvořil."

Nyní ponecháme stranou cesty poznání z Písma svatého, cesty teologické. Budeme se zabývat pouze cestami rozumovými, které je schopen přijmout i člověk nevěřící. Totiž i přirozenými cestami - cestami rozumu můžeme bezpečně dojít k poznání toho, že Bůh opravdu existuje.

ÚČELNOST VE SVĚTĚ A ŘÍZENÍ VĚCÍ K URČITÉMU CÍLI

Všude ve světě vidíme řád, účelné uspořádání všeho: vesmíru, celé živé i neživé přírody. Všechno směřuje k určitému cíli. Avšak jako střela neletí ke svému cíli sama od sebe, ale proto, že ji zamířil a vystřelil střelec, podobně ani ostatní věci, které nás obklopují a nemají rozum, nemohou samy od sebe směřovat k cíli. Zákonitosti ve světě předpokládají nejvyššího Zákonodárce, řád ve světě předpokládá nejvyššího Pořadatele. Matematicky přesně můžeme dokázat, že náš vesmír byl plánován a vytvořen s velikou moudrostí. Uvažujme teď naprosto konkrétně:

Slunce - má povrchovou teplotu 6000 stupňů C a naše planeta je od něho právě natolik vzdálená, aby nás tento věčný žár zahříval, ale nespálil. Kdyby slunce vydávalo jen polovinu svého záření, mrzli bychom, a kdyby vydávalo o polovinu více, uhořeli bychom.

Zemská osa - je nakloněná o 23 stupňů, čímž získáme 4 roční doby. Kdyby nebyla takto nakloněna, výpary z oceánů by se pohybovaly na sever a na jih, a vytvořily by nesmírné plochy ledu.

Kdyby **Měsíc** byl od nás vzdálen jen 100 000 km, mořský příliv by byl tak velký, že 2x denně by všechny světadily byly úplně pod vodou.

Naše planeta se otáčí na rovníku kolem své osy rychlostí 1 666 km/hod. Kdyby se otáčela rychlostí jen 150 km/hod., naše dny a noci by byly 11 x delší a horké Slunce by spálilo za den všechnu vegetaci a zbytek Země by se stal obětí dlouhé mrazivé noci.

Vezměme si **celý kosmický prostor**. Uvažme, kolik je to planet, kolik galaxií - a všechno v pohybu. Víme, že tato tělesa se pohybují obrovskou rychlostí (i několik desítek kilometrů za sekundu) - takovou dobu. Samy? Bez Boha? Ta udivující pravidelnost s jakou nebeská tělesa probíhají kosmickými prostory už po miliony let v matematicky přesných lhůtách, je sama o sobě cestou k poznání Boží existence a dojímalá nejen učence, ale i prosté lidi všech dob.

Nejen vesmír, ale i **mikrokosmos** svědčí o Bohu. Moderní fyzika a chemie nám ukazují pozoruhodné zákonitosti i v celém neživém světě, zvláště ve složení prvků a ve stavbě atomů. Ukazují, že vlastně každý atom je mikrokosmos.

Známe všelijaké **zákony: přírodní, biologické, fyzikální, chemické, kosmické a jiné**. Ale přece žádný zákon nemůže existovat bez zákonodárce!

NEJEN VĚDA NÁM SVĚDČÍ O BOHU...

Můžeme se prostě rozhlédnout kolem sebe a zamyslet se nad tím, jak důmyslné a promyšlené je to, co nás obklopuje:

Třeba **voda**. Teče dolů. Samozřejmá věc, ale má to svůj účel. Představme si města bez vod, krajinu bez řek... Voda odnáší nečistoty, udržuje život, osvěžuje. Jak důmyslný je koloběh vody! Nemusíme řešit problém návratu vody nahoru. Voda působením sluneční energie změní skupenství, nahoře se srazí a opět padá na zemi. Vidíme: někdo se o nás bez nás stará.

Další prostá věc: **vejce**. Má na jednom konci vzduchovou rezervičku - pro kuře, aby se neudusilo.

Kuře má zobáček tak měkký, že by se jen s jeho pomocí ze skořápky nedostalo. Ale ono má před vylíhnutím na zobáčku tvrdý **nástavec**, aby se mohlo dostat ze skořápky. Ten po vylíhnutí upadne.

Když se začaly zavádět umělé líhně kuřat, vylíhnutá kuřata byla různě deformovaná, nebo jim třeba scházela nožka či jiný orgán. Nikdo to nedokázal vysvětlit. Až najednou se zjistilo, že kvočna, když sedí na vajíčkách, křídly je obrací, aby byly stejnoměrně prohráté. Můžeme se ptát: Kdo to té slepici "nakukal", že má vejce obracet?

Jiný živočich - **včela**: opyluje, tvoří med. Ví o tom? I **vítr** opyluje. Ví o tom? Neví. Příroda neví, čemu nebo komu slouží, ale přesto slouží, a to účelně.

A co třeba **stěhovaví ptáci**? Která cestovní kancelář jim říká, kdy a kam mají letět a kdy se mají vrátit?

Podívejme se i na dokonalosti **lidského těla**:

- **Srdce** : Tak dokonalou pumpu, která pracuje desítky let bez oprav, nenajdeme nikde.
- **Žaludek** : Dokonalá laboratoř.
- **Oko** : Svou stavbou se podobá kameře, ale o kolik je menší a jak dokonalé!
- **Krvinky** : Kdyby měly jen trochu jiný tvar, nemohly by plnit svoji funkci.

A takových "*maličkostí*" jsou v těle tisíce a tisíce...

Podívejme se na svět kolem sebe: V půdě je spousta **živin**, které člověk nutně potřebuje ke svému životu. A člověk se nemusí krmit hlínou, aby tyto živiny získal. Existují přece rostliny a stromy, které svými kořeny živiny vytahují, a my je přijímáme v chutných a šťavnatých plodech. V zemi je též spousta **nerostů**. Některé z nich člověk potřebuje mít ve svém těle (např. železo v krvi). A opět: nemusíme se krmit kusy železa, ani jiných nerostů, protože je do sebe vtahují rostliny. Rovněž se člověk nemusí pást na louce, aby potřebné prvky získal. Zeleň spásá zvěř a nakonec člověk v masu zvířat dostává živiny, které potřebuje. Z toho vyplývá: **Vše směřuje k člověku.**

(Pozn.: Jestli dnes leccos člověku škodí, pak za to nemůže Bůh, ale lidstvo, které ničí přírodu, kterou Bůh člověku svěřil.)

Takovéto a podobné příklady bychom mohli sepsat do celé knihy. Není toho zapotřebí. Když se budeme pozorně dívat kolem sebe, sami objevíme spoustu dalších příkladů toho, jak je tento svět důmyslně, moudře a účelně promyšlen a pro nás připraven.

VYVINUL SE SVĚT ZE SKRYTÝCH SIL HMOTY?

Někteří lidé tvrdí, že všechno ve světě se vyvinulo ze skrytých sil hmoty. Ale je to pravda? Tento názor předně neřeší otázku, kde se ta hmota vzala. A navíc: Hmota přece není schopna sama vytvořit systém a řád.

Můžeme nakupit milióny tiskařských písmen, papíru a barvy, ale písmena sama od sebe nikdy nevytvoří ani slovo, natož větu či knihu. Můžeme nakupit haldy železa, ale nikdy se samo nepřetvoří ani v jediné ozubené kolečko. Podobně budova se nikdy sama nepostaví ze složeného stavebního materiálu.

Jestli vidím na cestě stát automobil, kde se tu vzal? Objevil se tu sám, z vlastní vůle, náhodou? To asi těžko. Musel existovat někdo, kdo nakreslil technické výkresy, někdo, kdo vyrobil jednotlivé součástky, někdo, kdo ty součástky složil dohromady, někdo, kdo ten automobil tady dovezl.

A jestli vidím svět, který je nespočetněkrát dokonalejší než všechno, co člověk kdy vymyslel, mohu říci, že je to jen náhoda? Jasně vidíme, že za tím vším musí stát bytost nejméně inteligentní. Tuto bytost my nazýváme **Bohem**.

DALŠÍ ROZUMOVÉ CESTY

Jsou ještě další otázky, nad kterými se můžeme zamyslet.

Např.: **Odkud se vzal na zemi život?** Dobře víme, že Země byla původně žhavá. Tedy žádný život na ní nemohl být. Kde se tedy vzal? Aby vzniklo živé z neživého, to nedokáže ani dnešní nejmodernější věda. A byť bychom došli i k nejjednodušší formě života, je nám jasné, že zde musel být někdo, kdo ten život do Země vložil - Bůh.

Další otázka: **Mohlo vzniknout něco z ničeho?** To je nesmysl. Musí tedy (logicky) existovat bytost, která byla vždy, která je bez začátku a bez konce a od které všechno, co je, má svůj počátek.

A co **hlas svědomí?** Víme, že svědomí nám říká, co máme dělat a čeho se varovat. Když toho nedbáme, přijdou bodavé výčitky - vědomí viny. Svědomí se ozývá i ve skrytu, kdy nás žádný člověk nemůže kontrolovat. Ukládá nám zákazy, povinnosti, rozkazy. Žádný rozkaz však neexistuje bez poroučejícího! Není žádná povinnost bez odpovědnosti před někým jiným! Proto musí existovat někdo, komu se budeme zodpovídat, zda jsme splnili svou povinnost, kterou nám přikazovalo svědomí. A tím je nejvyšší zákonodárce - Bůh.

VĚDA A VÍRA

Jaký je vlastně vztah mezi vědou a vírou?

Čemu nás učí věda? Věda nám ukazuje krásu, přesnost, zacílenost a harmonii viditelného světa, které by nebyly možné bez absolutního Rozumu a absolutní Lásky, kterou je Bůh. Ano, ani ten nejmodernější vzdělaný učenec se nemusí vzdát jedině pravdy naší víry. Právě naopak:

Mnozí z těch největších vědců, které uznává dnešní svět, byli lidé hluboce věřící. Každý z nich právě v tom svém oboru poznával, že dokonalost tohoto světa nemůže být v žádném případě náhodná.

Jmenujme alespoň největší velikány vědy, kteří byli zároveň také věřícími lidmi: **Newton, Kepler, Lamarc, Faraday, Einstein, Volt, Amper, Ohm, Maxwell, Koperník, Joule, Bacon, Pascal, Edison, Planck, Mendel** a bezpočet dalších.

*(Pokud Tě zajímají výroky velkých přírodovědců a jiných osobností o Bohu, najdi si na internetu www.fatym.com/abcd/k/000181.htm. Najdeš tam i myšlenky A. C. Morrisona - presidenta newyorské Akademie umění a věd **Sedm důvodů proč jako vědec věřím v Boha**).*

Ani my se nemusíme bát vědy. Nemusíme se bát studovat, protože skutečně nezaujatá věda nepopírá Boží existenci, nýbrž by se dalo říct, že ji v mnohých ohledech nepřímo dokazuje.

Často se setkávám s otázkou, jak je tomu mezi vědou a vírou v záležitosti vzniku světa a člověka. Ani v této záležitosti se nezaujatá věda a nezaujatá víra navzájem nevylučují. Konkrétně to uvidíme později.